

BUNJEVACKO ŽACKALO

EDINI PRAVI BUNJEVACKI LIST

CINA
2
DINARA

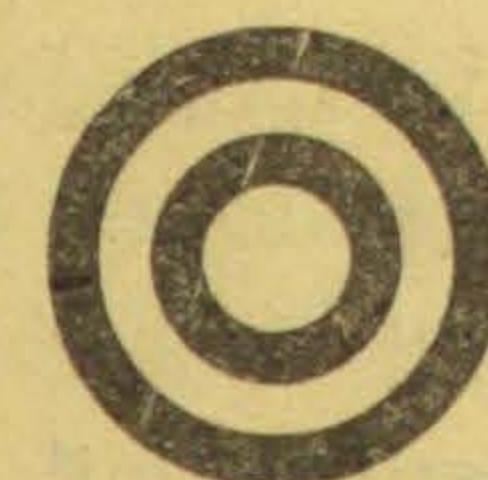
čka dvaput misečno

Subotica, 21 veljače 1940

Našim dragim čitaocima!

Bunjevačko Žackalo je intransigentan bunjevački list“, a to znači, da je orijentiran prema Zagrebu sa naslonom na Beograd za svaki slučaj, a la Dr. Mirko, i sa fundamentalnom autonomne Vojvodine tipa Đude Boškovića. Možda će ko primiti da je to nemoguće. Ali taj ne poznaje Josu Šokića.

Bunjevačko Žackalo začka dvaput mesečno. Ono će i nadalje da nastavi sa žakanjem. Naravno, ukoliko to čitaoci žele. Er za žackanje, kao i za vodjenje rata, potrebne su tri stvari: novac, novac i novac. Šakle, ko hoće da bude žackan, neka se odmah pritplati. Nitko dotle neće biti žackan ukoliko se ne pritplati. Prvo novac, pa onda žakanje. To je po uzoru američkog „keendkeri“ sistema. Plati pa nosi. Naravno da ovom pogledu čine izuzetak naše političke veličine. Njih ćemo žackati i bez pritplate. Smatraćemo ih kao počasne pritplatnike, pa ćemo ih iz počasti zešće žacnuti, i to potpuno besplatno.

**Bunjevci postepeno
odlaze u Srbiju**

**Kakvi smo takvi smo
ali finoće imamo**

**I poslednji Mohikanac
Bunjevaca priznao da su
Bunjevci Hrvati**

Ko kako piše

Šta veli naš Bodo

Vanjska politika

HELSINKI

Po podacima koje su Fini sakupili izlazi da na svaka 3 poginula Finca dolazi 100 poginulih Rusa. To znači da će ako se rat naskoro ne završi, sasvim nestati Finaci.

SAARBRÜCKEN

Kako su nastali topiji dani, u jednom od utvrđenja na Siegfriedovoj liniji pojavila se jedna muha. Vojnici su baš spavali. Međutim jedan **zaljubljeni** vojnik, pošto nije mogao da spava, čuvši zujanje muhe pomisli da se pojавio neprijateljski bombarder. Odmah probudi svoje drugove, koji su ispalili nikoliko metaka. Ubrzo se ispostavilo da je svu uzbunu prouzrokovala jedna muha. Odredjen je jedan vod vojnika, koji je muhu

pronašao i ubio. Posli toga je u utvrđenju opet zavladao mir.

WASHINGTON

Prtsidnik USA Roosevelt izjavio je, da njegova vlada niukom slučaju neće dozvoliti lifierovanje oružja zaraćenim stranama na kredit. Poznavajući dobro mentalitet Amerikanaca, stručnjaci iz ove izjave zaključuju, da će rat još dugo trajati. Kada Amerikanci počnu da nude svoje oružje na kredit na dugoročnu otplatu, to će biti prvi znak da se rat približava svome kraju.

HELSINKI

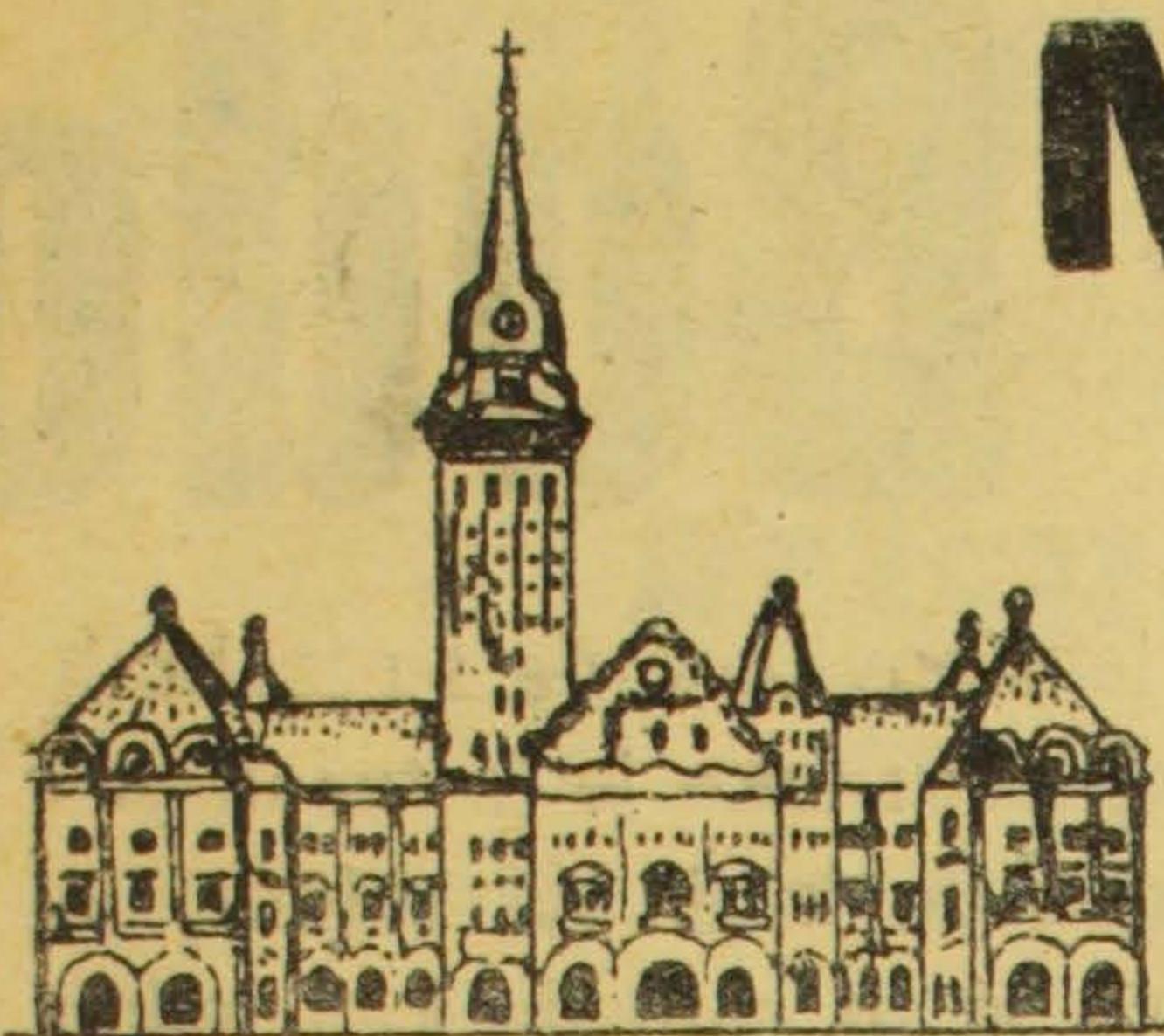
Iz Londona i Pariza ovih dana je stiglo u Finsku opet 50 vagona izjava solidarnosti. Finci su pošiljke sa zahvalnošću primili, ali su izjavili da bi im ipak milije bilo da su im poslali 50 bombardera.

POZIV

I ovim putem se ponovo pozivaju svi advokati Hrvati iz Subotice da se na već ugovorenom mistu u zakazano vrime pojave kako bi svi korporativno posli na čestitanje slave Dragi Dimitrijeviću.

Odredjeni govornik neka pazi šta će da govori, pošto je g. Drago navikao da govori i sluša samo birane riči.

Malo zemljopisa

SUBOTICA

Po zvaničnim podacima Subotica je po broju stanovništva treći, a po veličini prvi grad u Kraljevini Jugoslaviji.

Položaj je Subotice određen sa $46^{\circ}5'$ sjeverne širine i $37^{\circ}19'50''$ istočne dužine od Ferra, te leži na granici do Mađarske i to u dubokom snu. Udaljenost je Gradske kuće od granice Mađarske zračnom linijom 8111.35 metara, a udaljenost Gradske kuće od naroda čijim se novcem izdržava i kojim upravlja 10.000 kilometara. Često izgleda da je Gradska kuća na drugoj planeti nego na rod kojim je okružena.

Subotica je po svojoj teritoriji ne samo najveći grad u Jugoslaviji, već spada među najveće gradove na svetu. Od Subotice je na pr. veći London i Hamburg, ali ovi tako i izgledaju.

Znamenitosti Subotice:

Subotica ima najveći stadion u državi sa najmanje potrebe za to. U drugim gradovima ruše kuće da bi dobili parkove. U Subotici tamane parkove, te na njihova mesta zidaju buće, iako bi se na prostranom ataru još našlo tu i tamo malo mistanceta za gradnju zgrada, čak i potrebnih.

Subotica je imala do sada najviše gradonačelnika od svih gradova u državi, koji su svi po volji naroda — otišli sa svoga položaja, ali nijedan od njih nije došao tim putem.

U Subotici živi 75.000 Bunjevaca-Hrvata, 20.000 Mađara i 6—7000 Srba, te je zato proglašena za srpsku varoš. Zbog toga je sada povedena akcija da se Novi-Sad proglaši za hrvatski grad, pošto i tamo ima skoro toliko Hrvata, koliko u Subotici Srba.

Subotica ima najviši toranj u državi, koji

već iz daleka pokazuje salašarima, kad zaglebe u blato, put kuda da nose porciju. Osim toga sa ovoga tornja posmatraju vatrogasci, kada su slučajno budni, vatu. Kada je pravi požar to ritko kad primete, ali uvik primećuju paljenje zaklanih svinja, i to odmah javljaju trošarincima kako bi učestvovali i diljenju kazne trošarinske zbog toga što za zaklani svinje nije plaćena trošarina.

U Subotici tove najdeblje svinje, koje, izgleda, sve izvažaju, dok se u samom gradu kolju vrlo mršavi svinji, jer prema statističkim podacima Gradske trošarine još niko nije prijavio da je zaklao svinje teže od 80 kilograma. Jedanput je neko prijavio da je zaklao svinje teško 85 kg, ali mu nisu povirovali i naplatili su od njega trošarinu samo za 80 kg.

Znamenitosti Subotice su još: Kosta Petrović, Fenseg, Dr. Santo Gabor, Djidine no ge, Dr Babijanove pantalone i ogrtač, Kendjelčeva šećerna bolest i u najnovije vreme Bunjevacko Žackalo.

JOŠ MALO ZEMLJOPISA

Dr. Poljaković L. Ivan u svom poznatom članku u Danu napisao je, da se Subotica nalazi na Panamskoj Niziji. **Subotičke Novine** su čak i zbog toga primitili da ne zna zemljopis. Međutim mi se ne možemo u potpunosti složiti u tom pogledu sa Subotičkim Novinama, jer je u Subotici u zadnje vreme počinjeno toliko „panama“ da je Dr. Poljaković s pravom pomislio da se Subotica nalazi nigdјi na Panamskoj Niziji i to tom više, jer je baš i oko ledenog fonda njegove rođene partie bilo malo „paname“.

Na slidičoj strani na istom mistu uvrstilismo sliku onog Bunjevca, koji još nikada, nigdi, niukakovom obliku nije izjavio da je Hrvat.

Šta veli naš Bodo

— Dobar dan, gospodine uredniče!

Cigurno se čudite, što vas podravljam sa dobar dan, a ne sa Faljen Isus kako smo mi to naučili, al' znate ja sam čito u novinama da smo mi srpska varoš, pa sam pomislio, jer sam uvik bio pomalo za kormanj, da mi neće škoditi, ako vas za svaki slučaj pozdravim sa dobar dan. Čuo sam da su Srbi držali veliku sidnicu na kojoj je zdravo lipo govorio gospodar Drago prokator i da je rekao da su za sve Hrvati krivi. Triba jji kaže istirati iz Subotice. Samo ja sam oma pomislio kako bi Subotica izgledala kada bi se iz nje iselilo 75.000 ljudi. To što je grdio advokate tom se ne čudim, i on je advokat pa bi volio da se advokati iselidu i to ne samo Horvati, nego čak i Srblji, iel ma kako on volio Srblje ipak bi mu milije bilo da se iselidu svi advokati Srblji. Pa nije ni čudo naveliko se čovik da kupuje kuće i zemlju, a već više od 10 godina siromašak nije kupio ništa, pa nije ni čudo što se srdi na sve advokate, pa bili oni Srblji iel Horvati. Eto na primer gospodar Šaco se ne srdi ni na koga, iel on još uvik mož' da kupuje zemlju, a dok pristane sa kupovinom moždar će i on ko njegov pajtaš Drago. To je tako i starom mačku svašta smeta, samo što gospodaru Dragi smeta Mačak stari. Kad smo već kod Srba-

lja da vam dalje ispričam da su izabrali dva pritsidnika, iel kažu tako je to težak posao da jedan ne mož do kraja da izdura, a drugi opet kažu da je to zato da kad jedan zapne u po rečenice da ima drugi ko će nastaviti. Da se taj Srpski kulturni klub neće baviti politikom vidi se i iz toga što su za četiri potpritsidnika izabrali same paore ljudi, ta zato se valda i zove kulturni klub. Pošto su izabrani u kulturni klub, sad srpski paori čekaju da će im s druge strane doći u pomoć profesori da oru i siju zemlju. Naročito onaj čelavi Dr. Aleksa, iel on je već dosta naoro, kažu, još u staro vrime, kada je bio najbolji sluga onog bana Rauha. Al' svejedno, važno je to da on sad prvi više Srblji na okup. On bi volio da tamo okupi i Bunjevce, iel je naučio još pod Austrijom, da privrće s kabanicom, pa misli da će to i Bunjevci da učinidu. On misli kad je on mogao biti pravoslavni Švabo ili Austrijanac, zašto Bunjevci ne bi mogli biti katolički Srblji, bar u tom nema tako štogod strašnog.

Bunjević Bodo,
političar novog kova
i majstor slova,
seljački pisnik,
lipšeg doba visnik .

Razgovor medju Bunjevcima

— ŠTA TO ČITAŠ, DRUŽE?

— NE ČITAM VEĆ, EVO, UČIM MADŽARSKI.

— ŠTA ĆE TI TO SAD NAJEDANPUT?

— PA ZNAŠ, VRLO VOLIM DA IDEM U BIOSKOP, PA KAKO STALNO DAJU MADŽARSKE FILMOVE, MORAM DA UČIM MADŽARSKI.

Evo te slike

Kakvi smo takvi smo, ali finoće imamo

**Š poslednji Mošikanac Bunjevaca
priznao je da su Bunjevci Hrvati**

Prvi broj Bunjevačkog Žackala poslata je i našem **uglednom političaru** Dr. Poljaković L. Ivanu. Medjutim ovaj naš popularni političar vratio je list sa ovom napomenom: „Papir Vam „suviše grub“ i stoga Vam vraćam ovo Hrvatsko Žackalo!“

Mi smo znali da je g. dr. Poljaković fini gospodin, ali ipak nismo mogli ni pomisliti da je toliko fini da mu je čak i papir Bunjevačkog Žackala „suviše grub“. Ako druge zamirke nema, mogao je list zadržati i našem uredništvu javiti da mu je papir „suviše

grub“, a mi bismo odštampali i poslali jedan primerak na specijalnom finom papiru, koji bi mu u svakom pogledu odgovarao, poštotehnika, nažalost, još uvik nije toliko napredovala da bi se novine mogle štampati **na čutkama**.

No, iz njegove napomene sa kojom nam vraća list vidi se, da ni on nije tako nepotpustljivi Bunjevac kakvim ga niki smatraju. Samim tim što je umesto „Bunjevačko“ stazio „Hrvatsko“ Žackalo priznao je, da je **svi** ono što je bunjevačko u stvari hrvatsko.

Dr. Dimitrijević Drađo je na majskim izborima god. 1935 bio zaminik Djidin na Mačekovoј listi, a sada najoštije napada Hrvate. Kako je to moguće?

Odgovor :

U jednom društvu kraj bilog stola jelan od prisutnih uzdiže času i uzvikne: Pijmo braćo!

Njegov komšija sav začudjen upita ga:

-- Odkada ti piješ? Ono prije si u jednom društvu vatreno osudjivao one koji piju i zalagao si se za PROTUALKOHOLIČARSKI POKRET.

-- Šta, zar ja?

-- Da ti.

-- Ja se ne sićam. Možda je tako bilo. SIGURNO SAM BIO PIJAN.

KO KAKO PIŠE

U vezi sa sveopćim poskupljenjem životnih namirnica i cina grahu je skočila. Povećanje cine iznosi dva dinara po kili. Da vidimo kako su ovu vist objavili naši listovi

Subotičke Novine

Žalosni primjer bezobrazluka jevrejskih trgovaca. Dotle su špekulisali i izigravali zakonske propise dok cijena grahu nije skočila sa 2 dinara po kili. Naravno ceh, kao i

uvijek, opet će platiti bački Hrvati. Kada će se već jednom stati na put tim jevrejskim mahinacijama.

Neven

Kraj jedne zablude. Iako smo uvik uporno tvrdili do sada da cena grahu neće skočiti, sada priznajemo da smo bili u zabludi. Cina je ipak skočila. Kako pak volimo grah sa divenicom, to smo prinudjeni da ga ku-

pujemo po ovoj povišenoj cini. Premda smo bili do sada u zabludi zato još uvik tvrdimo da bismo većma volili da kupujemo grah po staroj cini.

Naše Slovo

Eto, prilike su pokazale ko je u pravu. Uvek smo tvrdili da će cena pasulju skočiti. Naravno nadležni nisu hteli da se obazru na naše zamerke. Ovo registrujemo samo zato, neka se vidi ko je u pravu. Mi ne tvrdimo

da smo u zabludi, ali možda imaju i oni pravo koji to tvrde. Ko bi znao? No, ipak, izjavljujemo da mi volimo pasulj i po staroj i po novoj ceni.

Subotički Športski List

Opet jedan manevr Segedinskog. Dođe je vršljao naokolo sa tim svojim punomoći- ma, dok grah nije poskupio. Ali se mi ipak

ne damo. Mi ćemo kupovati u Zagrebu. Se- gedinski svoj grah neka prodaje kome hoće, ali nama neće.

Domaće visti

Za potpredsjednika Srpskog klizačkog saveza izabran je g. Buzás László, subotički novinar. Kako je imenovan po svome poriklu **senčanski Bunjevac**, to je ova vist sve Bunjevce duboko kosnula. No utiha je u tome, što imenovani **ne zna bunjevački**, pa čak ni srpski. Za uzvrat Madžarski klizački savez u Budimpešti izabrao je za svoga potpredsjednika jednog Bunjevca sa Čikere, koji ne zna madžarski.

Kako je, virovatno iz nacionalnih razloga, favorizirao kalrdmisanje ulica u izrazito „bunjevačkim“ krajevima Subotice, zahvalni „Bunjevci“ spremaju se da će Kosti Petroviću podići spomenik još za života njegova.

Izgleda da su ne samo Bunjevci nego čak i Srbi Vojvodjani nesposobni za poljoprivredu. To se vidi iz toga što je u **Subotici** upravnik banovinskog voćnog rasadnika **Crnogorac**, upravnik gradske ekonomije **Slovenac**, a poljoprivredni referent **Rus**.

Na nadležnom mjestu izjavljuju, da će i Bunjevcima izaći u susret i to na taj način, što će za vrhovnog nadziratelja crnogorskih penzija postaviti jednog Bunjevca. Isto tako biće i vrhovni upravnik svih šuma u Sloveniji Bunjevac. I u Dalmaciju doće po koji Bunjevac za stručno lice za ribarstvo i pomorsku trgovinu.

Sala u kojoj je **Srpski** kulturni klub održao u Subotici svoju osnivajuću skupštinu bila je **sva iskićena hrvatskim trobojkama i Mačekovom slikom**. Kada su organizatore

skupštine upitali, zašto su tako iskitili salu, ovi su odgovorili: „Znate, to je zato, da bismo se osigurali za slučaj da Subotica ipak ne ispadne srpski grad kako mi to tvrdimo. Čak smo se i fotografisali pod hrvatskim trobojkama i Mačekovom slikom da nam ostane dokumenat. Ako nam ne ustriba mi ćemo sliku lako spaliti“.

U listu „Naplo“ od 17 veljače 1940. g. Kopilović Aleksander novoizabrani gradski siročadski staratelj uputio je poziv svima onima gradskim vićnicima, koji su prilikom izbora glasali na njega, da izvole prisustvovati na večeri 19 veljače u gostionici Kopilović Lacike. Imenovani je isplatio unaprijed 21 večeru, jer je toliko vićnika glasalo za njega. Međutim na večeru je došlo 72 vićnika. Došli su svi koliko ih ima. Još su i oni došli, koji su u medjuvremenu podneli ostavku. Svi su izjavili da su glasali na Šacu prilikom izbora, a oni pak, koji uopće nisu bili prisutni na izboru, izjavili su da su imali namjeru da glasaju na Šacu, ali nisu mogli da dodju na glasanje. Na večeru su došli, jer aldumašće je nešto drugo.

Oni vićnici, koji su prilikom zadnjih poslaničkih izbora glasali iz virnosti prema bać Marku više puta, izjavili su, da im je žao što i na Šacu nisu mogli da glasaju više puta, te su tražili ujedno da im se dade dušplovana porcija večere.

Na ovoj večeri je rišeno, da se gradski statut izmini u tom smislu, da izbor ubuduće bude javan i da namisto otsutnih vićnika mogu da glasaju prisutni vićnici, koje prithodno delegira partija koja je na vlasti. Ovo je najbolji način da se osigura izbor najzaslužnijeg kandidata.

Ženska stara ili mlada
Kupuje u drogeriji

„NADA“

Neka vitar duše i snig vije,
Nabavila sam srebrnu lisicu
kad oPICERA,
Pa mi zima nije
Špicer Laičo
krzna (Karadjordjev trg.)

Dovoljna je
jedna jedina proba
Da steknemo uvjerenje:
Da je najbolja

KORHECOVA
roba

Čik pogodi ko je?

Nije vitak kao vila
Teži sto trideset kila.
U koncertnoj gradskoj sali
Sve Hrvate redom hvali.
Poštaju ga svi Hrvati,
Naročito advokati.

Razgovor

medju

Hrvatima

u Zagrebu

— Čujem da se privikaš ekavici i čirilici?

— Ma znaš, ovih dana sam dobio premještaj za Suboticu.

MALI OGLASI

Svoju staru ulanersku uniformu zaminio bih za jednu novu četničku. Stojan Sekulić.

Kupili bismo još hrvatskih trobojki za našu iduću skupštinu. Srpski kulturni klub.

Tražim veću količinu „finog“ papira za uporabu, pošto nam je papir Bunjevačkog odnosno Hrvatskog Žackala „suviše grub“. Ivan i Lujza Poljaković.

Dajem časove o lepom ponašanju i propagiranju bratstva između Srba i Hrvata. Dr. Drago Dimitrijević.